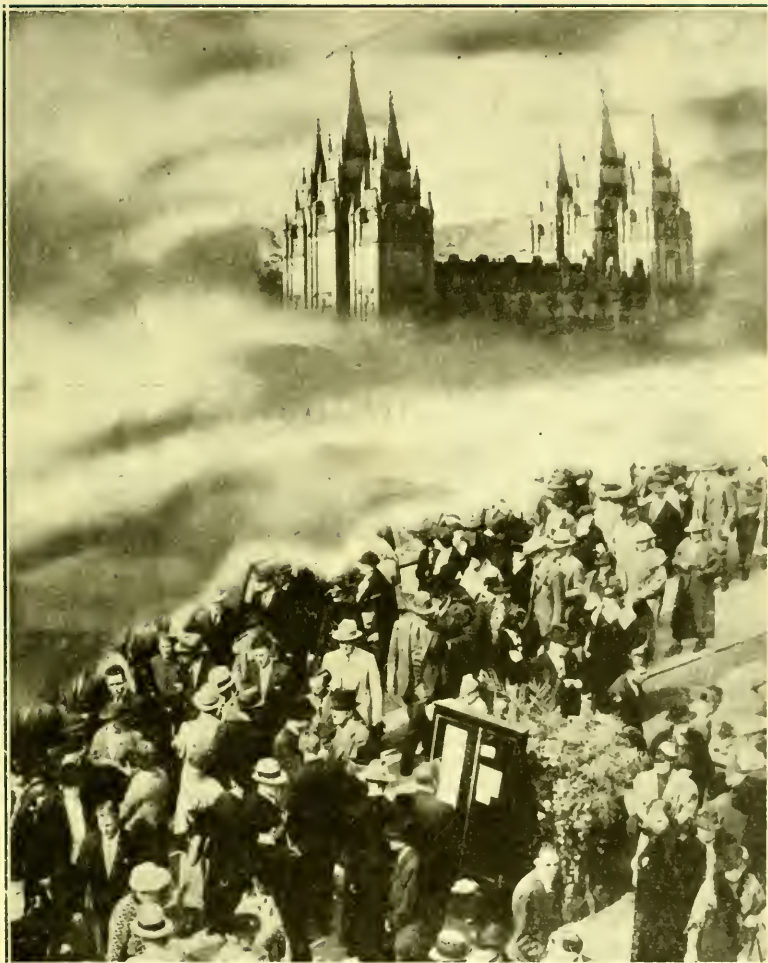

De Ster

Conferentie Panorama

Zie blz. 371

1 November 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang

No. 21

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer. 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

HARRY KRANENDONK
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

	Blz.
DE HEILIGE GEEST	door Charles A. Callis 367
ABRAHAM, DE LIEFDERIJKE GASTHEER	door Ezra C. Dalby 369
DE 109de HALFJAARLIJKSCHE CONFERENTIE	door Harry Kranendonk 371
VAN DE REDACTIE:	
GEBED, DE OPRECHTE WENSCH DES HARTEN	372
ONDERVINDING — ONZE LEERMEESTERES	door B. T. Higgs 374
AMSTERDAM	door Perry A. Nelson 377
ONZE VRAGENHOEK	378
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	379

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar
AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagertarieven bij de

ANGLO-CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

n.v. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376

DE HEILIGE GEEST

door CHARLES A. CALLIS,

van den Raad der Twaalven.

EEN MAN is angstwekkend en wonderlijk samengesteld. In dezen aardschen tabelnakel zijn hemelsche schatten verborgen — een onsterfelijke geest, waarvan God de Vader is, het onsterfelijke Priesterschap en de onsterfelijke gave des Heiligen Geestes. Zekerlijk dienen wij derhalve den tempel van den Heiligen Geest niet te verontreinigen door het gebruik van dingen, welke onze Vader heeft verboden.

Onlangs bezocht een der vooraanstaande leiders der Britsche industrie Canada en in den loop van een openbare toespraak gaf hij deze krachtige vermaning :

„Denkt niet, dat ontwikkeling u van de geestelijke wet uitschakelt.” Hij verwees natuurlijk naar ontwikkeling in ruimeren zin, naar het onderricht, hetwelk wij op de Universiteit van het Leven ontvangen. Doch wanneer de geestelijke wet wordt onderworpen aan de zelfzuchtige plannen en gevoelens der menschen, treedt de ellende op den voorgrond. Indien de geestelijke wet in het hart der menschen overheerschend was, zouden er geen oorlogen zijn. Met weinig uitzonderingen is iedere oorlog immer geweest de oorlog des rijken en het gevecht des armen”. Men heeft wel beweerd, dat drie- vierden van de menschen, die in den oorlog tot vrijzetting der slaven vochten, nimmer één slaaf bezaten.

Jezus Christus zegt ons, dat „wat gij wilt dat u de menschen zouden doen, doet gij hen ook

alzo.” Ons wordt geleerd, boven alle zelfzuchtige verlangens verheven te zijn, oprecht te wandelen, onszelf te overwinnen, hetgeen ons het getuigenis geeft, dat wij Gode welbehagelijk zijn. Doch hoe kunnen de menschen die dingen doen zonder die hoogere macht van gerechtigheid in hun ziel, welke de Heilige Geest hun biedt, die hoogere wedergeboren macht,

Charles A. Callis

welke ons in staat stelt, alle wellust, booze gedachte en de gedachte aan het verrichten van dingen, welke onze medemenschen zullen kwetsen, van ons te weren? Deze hoogere macht, de machtige werking van den Heiligen Geest, zal ons bij het naderen van het kwade doen huiveren.

Een ander ambt van den Heiligen Geest is: Hij zal ons in alle waarheid leiden. De Heere

Jezus zeide, dat de Geest der waarheid zou komen en hij zou leiden in alle waarheid; want hij spreekt niet van zichzelf, doch wat hij zou hooren, dat zou hij spreken, en hij zou de toekomstige dingen toonen. Eveneens zeide Hij, dat de Heilige Geest, de Trooster, welken de Vader zou zenden in Zijn naam, hun (Zijn discipelen) alle dingen zou onderichten en alle dingen, welke Hij gesproken had, in de gedachten zou wederbrengen,

„Hij zal u leiden in alle waarheid.” Wat is waarheid? „En waarheid is een kennis der dingen, zooals ze zijn, zooals ze waren en zooals ze zullen zijn”. Welk een ruime, duidelijke verklaring aangaande de waarheid geeft de Heere! En omdat wij door dezen feilloozen gids in alle waarheid geleid worden, houden wij deze groote fundamenteele beginselen heilig in ons hart: Het goddelijk ouderschap en de zending van den Heere Jezus Christus, Zijn kruisiging en goddelijke verzoening, de heerlijke opstanding, het eeuwig leven, de eeuwigheid van het huwelijksverbond — hetgeen alles een onuitsprekelijke vreugde geeft — de schoone gaven van God, door den Heiligen Geest aan onzen zielen geopenbaard.

De Heilige Geest is een feillooze getuige, dat God geen aanemer des persoons is. Het is het getuigenis van Jezus. „Niemand”, zeide de apostel Paulus, „kan zeggen dat Jezus de Heere is dan

door den Heiligen Geest”. De Heiland verklaarde, dat het koninkrijk van God niet door uiterlijk vertoon zoude komen, want de wereld wordt door dit alles bedrogen. De mensch ziet aan, wat voor oogen is, doch de Heere ziet het hart aan.

Toen de Heiland der wereld voor den wreeden rechter, Pontius Pilatus, stond en Pilatus spottend deze vraag tot den Heiland richtte: „Wat is waarheid?” stond de belichaamde waarheid voor hem. De verpersoonlijkte waarheid was daar. Doch Pontius Pilatus kon de waarheid niet erkennen. Waarom niet? Omdat het koninkrijk van God niet door uiterlijk vertoon komt.

„Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien”, en „zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan”. Door een wijsgeer is gezegd, dat het oog ziet hetgeen het verstand de macht geeft om te worden gezien. Hij ziet, wat het verstand de macht geeft om te zien en geeft de geschreven aantekeningen weer in schoone melodieën en hemelsche muziek.

John Wesley ontving zeer hooge inspiratie, toen hij zeide: „Wij kunnen door den Heiligen Geest betere dingen getuigen”. Omdat wij de gave des Geestes bezitten, kunnen wij alle wonderlijke waarheden van het Evangelie bezitten.

* * *

Wat u ook gaat doen, doe het in het openbaar. Dat kunt u juist zoo goed doen, want wat u ook tracht te bedekken, zal ontdekt worden — en de menschen denken er nog slechter over, omdat u het trachtte te bedekken. — Robert Quillen.

ABRAHAM, DE LIEFDERIJKE GASTHEER

door Ezra C. Dalby

HET IS HET namiddaguur. De verzengende hitte van de zon daalde op die oude stad Hebron neer. Alle arbeid werd gestaakt. Op dat uur zoeken mensch en dier de schaduw op, indien deze te vinden is. Abraham zit in de deur van zijn tent onder een schaduwrijken eik juist buiten de stad. Hij is niet lui, doch ziet uit naar een voorbijtrekkend pelgrim, die wellicht voedsel en onderdak noodig heeft. Zijn gansche ziel gaat uit naar gastvrijheid en vriendelijkheid. Plotseling verschijnen drie mannen. Zij komen naar hem toe. Direct staat hij op en loopt hen tegemoet. Hij buigt zich neder op den grond als teeken van onderdanigheid en zegt „Heere, heb ik nu genade gevonden in Uwe oogen, zoo gaat toch niet Uwen knecht voorbij. . . . Dat toch een weinig waters gebracht worde en wascht Uwe voeten, en leunt onder dezen boom. En ik zal eene bete broods langens, dat gij Uw hart sterkt, daarna zult gij voortgaan”.

Welk een hartelijke gastvrijheid! Kan men zich mooiere en oprechtere beleefdheid indenken? Water voor de voeten is noodzakelijk in een land, waar slechts sandalen worden gedragen en waar de voeten spoedig droog en vuil zijn. Het wasschen er van is een weldadige verfrissching en even noodzakelijk als het lesschen van de dorst. In ware nederigheid trachtte hij de verdienste van wat hij van plan is te doen te hunner verfrissching, zoo klein

mogelijk te doen voorkomen. Hij schijnt de gelegenheid om deze vreemdelingen te helpen, te beschouwen als een bijzonder hem door God geschonken voorrecht.

Wanneer wij dit schoone verhaal van oprechte gastvrijheid lezen, denken wij aan een anderen vreemdeling, bij wien er op aangedrongen werd om te overnachten (Luk. 24:29), zoo luidt de geschiedenis. Het was Jezus, Die Zich op denzelfden dag, dat Hij was opgestaan, aansloot bij twee discipelen, die op weg waren naar Emmaus en met hen in gesprek kwam. Zij herkenden Hem niet, doch spraken met Hem, alsof Hij een vreemdeling was. Toen zij het dorp bereikten, maakte Hij aanstalten om heen te gaan. Doch zij weerhielden Hem, zeggende: „Blijf met ons, want het is bij den avond en de dag is gedaald.” Hij ging met hen mede naar binnen. Er wordt een geschiedenis verteld van een goeden man, die de hoogste positie in de Kerk hield. Iederen avond liet hij aan zijn tafel twaalf arme menschen aanzitten. Hij deed dit ter nagedachtenis aan de twaalf mannen, welke Jezus tot Zijn apostelen had geroepen. Op zekeren avond zat hij met zijn arme gasten aan tafel, toen hij een ander zag binnenkomen, die zich aan het hoofd van de tafel zette. Hij riep snel zijn bediende binnen en zeide: „Ik heb u gezegd, er twaalf te inviteeren en er zijn dertien gasten”. De knecht telde ze en antwoordde „Neen, uw hoog-

heid, er zijn er slechts twaalf”. De goede man bewaarde den vrede. Doch na het maal riep hij zijn ongenooden gast en vroeg hem: „Wie zijt gij?” En hij antwoordde: „Ik ben den armen man, dien gij vroeger hebt welgedaan. Mijn naam is „Wonderlijk” en door mij zult gij ontvangen, wat gij ook van God zult vragen”. Toen wist hij, dat hij den Meester had gehuisvest, Jezus Christus zelf.

Jezus zeide tot de rechtvaardigen in Zijn groote gelijkenis van het laatste oordeel: „Ik was hongerig, en gij hebt Mij gevoed, ik was dorstig en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij gherbergd”. Zij konden dit niet begrijpen, want zij herinnerden zich niet, Hem ooit te hebben gezien. Doch Hij verklaarde: „Inzoverre gij dit aan een van deze de minste Mijner broederen hebt gedaan, zoo hebt gij dit aan Mij gedaan”.

Er is iets aangrijpends in de gedachte, dat wanneer wij een nooddruftigen gast nooden, wij Jezus zelf uitnoodigen. Iemand heeft geschreven van Dorcas, een der heldinnen uit het Nieuwe Testament, die haar tijd besteedde aan het naaien van kleeding voor de weduwen en armen, die in Joppe woonden: „Wellicht dacht zij aan het gebod van den Heere: Ik was naakt gij hebt Mij gekleed en dacht er aan, dat wanneer zij de armen kleepte, zij Christus kleepte en zij wilde dat met eigen handen doen, want het zou kunnen zijn, dat zij tenminste in geest genade zou ontvangen door het aanraken van den zoom van Zijn kleed, hetwelk zij voor de armen maakte”.

Abraham, die dacht, dat zijn gasten gewone vreemdelingen waren, maakte een maaltijd klaar, zoo uitmuntend, dat deze niet beter had kunnen zijn, indien hij had geweten, wie zijn bezoekers werkelijk waren. Inplaats van den vreemdelingen alleen een stukje brood te geven en wat water, bakte Sara koeken, bracht Abraham zelf een kalf, en de dienstknecht haastte zich om het klaar te maken. Boter en melk werden daar in ruime mate aan toegevoegd.

De drie gasten zetten zich neder en Abraham nam zijn plichten als gastheer waar en stond beleefd naast hen, terwijl zij onder den boom aten.

Deze gastvrijheid van Abraham, deze vriendelijkheid en liefde, welke hij tegenover de vreemdelingen betoonde, deze gewilligheid van hem, om de hongerigen van voedsel te voorzien, was een voorafschaduwung van de groote zending van Jezus, wanneer Hij zou komen om de verlorenen onder Zijns Vaders kinderen te zoeken en te redden. In de gelijkenis van het laatste oordeel zette hij duidelijk uiteen, dat onze eeuwige bestemming in groote mate zal afhangen van het goede, dat wij aan anderen hebben bewezen. Indien wij met Hem in Zijn Koninkrijk willen aanzitten, zullen wij, zooals Abraham, de hongerigen moeten voeden, den dorstigen te drinken geven, en den vreemdeling gastvrijheid betoonen. Dit beteekent natuurlijk niet, dat wij altijd brood te eten en water te drinken moeten geven. De mensch leeft niet bij brood alleen. Ware gastvrijheid bestaat zoowel uit liefde van het hart en uit medelijden, hetwelk

(Zie vervolg blz. 376).

DE 109de HALFJAARLIJKSCHE CONFERENTIE

door Harry Kranendonk

DE HONDERD en negende halfjaarlijksche conferentie der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen, welke van 7-10 October j.l. te Salt Lake City werd gehouden, bracht verschillende belangrijke feiten naar voren. Oud. L. Evans werd aangesteld als lid van den Eersten Raad van Zeventigers, ten einde te voorzien in de vacature als gevolg van den tragischen dood van President J. Golden Kimball. Daarnaast volgde de aanstelling van

Richard L. Evans

Oud. Rulon S. Wells als senior-president van den Raad van Eerste Presidenten der Zeventigers.

Slechts voor de tweede maal in de afgelopen eeuw hebben de leden der Kerk het voorrecht genoten, een volledig quorum van twaalf apostelen aanwezig te zien.

De voorgaande jaren was steeds een lid van het quorum in Europa ten einde over de Europeesche zending te presideeren, doch door de onlangs plaats gehad hebbende overplaatsing van het Europeesch Zendingspresidentschap naar Salt Lake City, Utah, vanwaaruit de zaken der zending zullen worden behartigd, waren alle leden aanwezig.

In een toespraak tot de leden der Kerk deed President Heber J. Grant een krachtig beroep op de leden om ijverig te werken en luiheid en daarmee gepaard gaand kwaad te vermijden. Hij legde den nadruk op de waarde van werk en dienstbetoon en waarschuwde sterk tegen luiheid. Hij zeide: „Werkt, want arbeid geeft den menschen kracht en macht met God en luiheid brengt ze achteruit.” Hij raadde den leden aan, het Woord van Wijsheid te leven, „want”, zeide hij, „niemand behoeft het Woord van Wijsheid te lezen, tenzij hij het op zijn leven toepast en daarnaar handelt.”

Oud. Charles A. Callis van den Raad der Twaalven drong er bij de leden op aan, hun hart in gebed tot God op te heffen, opdat zij aan de rampen dezer wereld mochten ontkomen. „De menschen dezer wereld zelf zijn verantwoordelijk voor de rampen, waarmee zij worden bezocht en zullen dit altijd zijn, doch wanneer de menschen zich ernstig bekeeren, is God immer bereid, te vergeven en te helpen.” Hij haalde de geschiedenis van Jona aan, die de verwoesting van Ninevé had voor-

(Zie vervolg blz. 376).

1 NOVEMBER 1938

VAN DE REDACTIE

GEBED, DE OPRECHTE WENSCH DES HARTEN

HET IS GOED, is het niet, dat wij ons hart vol dankbaarheid voor God ontsluiten voor de vele goede en schoone dingen, welke het leven ons biedt. Het maakt geen verschil, uit welke bron onze zegeningen voortspruiten, zij komen van God, den eenigen eeuwigen Schenker van goede gaven. Zelfs al is er niet meer dan beleefdheid in ons hart, is het dan niet gemakkelijk en gepast, dat wij tenminste zullen zeggen: Ik dank U, Vader!

Elke aanblik van iets schoons, verhevens en edels draagt bij tot den aard van aanbidding. Wanneer wij evenwel opzien, stijgen wij dan ook op, bereiken wij de hoogte van iets edels en beters? De mensch is eenvoudig mensch, omdat hij boven zichzelf kan uitzien. De oude Grieken hadden de gedachte aan die idee, toen zij den mensch *Anthropos* noemde; want de beteekenis van het woord is de naar boven ziende. Wanneer wij teruggaan tot het begin van het menschelijk geslacht, is het eerste, wat ons opvalt, dat de mensch vol verbazing de oogen opende, verwonderd het gelaat ophief en hierdoor ontstond in zijn geest de geboorte van aanbidden. Dat is, wat hem mensch doet zijn.

Gebed is gemeenschap. Het is waar, zooals de Schriften ons zeggen, dat God geest is en dat Hij onze Vader is, eveneens geest. Zijn wij naar Zijn beeld geschapen? Is er gemeenschap van karakter tusschen Hem en ons?

Wij gelooven, dat Hij in alle hoofdeigenschappen menschelijk is en dat wij in alle hoofdeigenschappen goddelijk zijn. Wij weten, dat er de mogelijkheid bestaat van voortdurende uitwisseling van gedachten en gevoelens, gemeenschap tusschen God en Zijn kinderen. Tennyson geeft ons de vermaning, tot Hem te spreken, want Hij luistert toe; geest en geest zullen elkander ontmoeten, Hij is dichterbij ons dan onze adem en onze handen en voeten.

Gemeenschap dan is het leven van hetgeen goddelijk in ons is.

Wij gelooven, dat in de sterfelijke en geestelijke sfeer het gebed werkelijke resultaten heeft, welke op geen andere wijze zouden kunnen worden verkregen. Ik heb b.v. een plant in een bloempot op mijn kamer staan. Ze schijnt weg te kwijnen wegens gebrek aan iets. Ik neem ze mede naar den warmen zonneschijn. Ik laat ze luchten, de dauw er op dalen, de regen erop nederkomen en ze fleurt op, de plant wordt mooi, groeit, bloeit, wordt schoon en geurend. Ik heb de wetten der natuur niet veranderd. Ik heb eenvoudig de verhouding van de plant tot de zon en de lucht gewijzigd. En het resultaat hiervan was leven en schoonheid, waar dorheid en dood hadden kunnen heerschen.

Zoo ook gelooven wij in gebed in dien zin — dat het de houding van den geest tot God wijzigt, zoodat wij in nieuwe betrekkingen tot Hem komen te

ONDERVINDING - ONZE LEERMEESTERES

Door B. T. Higgs

(Brigham Young Universiteit)

IK HERINNER me nog duidelijk een voorval, toen ik nog een kleine jongen was. Wij woonden bij een brug en wij hadden een koe. Zij gaf ons melk en op zekeren dag liep ze weg en ging de brug over. Op die zijde was o.m. een groene strook gras. Ze waadde door den modder en bleef er in steken. Mijn vader nam een span dieren mede en iemand om hem te helpen. Ik ging mee, hoewel ik nog een kleine jongen was. Zij bonden een touw om haar heen en trokken haar na veel moeite in den wagen. Toen wij thuis kwamen, herinner ik me, dat ze haar tusschen wat in den grond geslagen planken zette. Dat was tegen den avond en we gingen niet meer naar haar kijken. Den volgenden morgen was ze weg. Zij gingen heen en vonden haar weer op dezelfde plaats.

Hoeveel menschen doen niet hetzelfde in het leven? Nadat zij uit het moeras zijn getrokken, gaan ze weer terug. Indien nu mijn vader inplaats van haar er uit te trekken, er heen was gegaan en haar op een of andere wijze had gestraft, totdat ze er zelf was uitgekomen, dan zou ze er niet meer zijn heengegaan.

Sommige menschen hebben straf noodig om zichzelf uit iets te krijgen, waar ze steeds weer inkomen. Laat ons niet in den modderpoel gaan. Laat ons niet te veel aandacht besteden aan de groene strook gras, wanneer die zich in een modderpoel bevindt.

Wij hooren vaak, dat ondervinding iets schoons is. Sommige menschen kunnen op geen andere wijze leeren. Zeer veel ondervindingen komen zoo laat, dat de gelegenheid om zich te verbeteren, voorbij zijn voor we er gebruik van hebben kunnen maken. Ondervinding is een moeilijke, doch veilige weg. Het is zoo vaak beter, indien wij kunnen, om de ondervinding van andere menschen aan te nemen. Zij kunnen ons verder op den weg brengen, dien wij willen gaan, omdat wij door zeer veel verschillende dingen zullen moeten gaan om dezelfde ondervinding op te doen, welke zij ons in enkele woorden hadden kunnen mededeelen. Door het aanvaarden van hun ondervindingen komen we verder op den weg, welken wij moeten afleggen.

Het dient de hoop der menschen te zijn, voor hun eigen bestwil betere burgers en betere menschen te worden. Hoewel wij onze gewoonten en levenshouding zullen verbeteren, kunnen wij door het dienen van onze vrienden een beter mensch opbouwen. Indien gij niet de bekwaamheid bezit, om anderen te dienen, zijt ge ook voor uw zelve van weinig nut. De best voorbereide man slaagt het beste in het leven en ontvangt meerdere gelegenheden.

Een mensch krijgt gewoonlijk, waar hij voor werkt. Een jonge man, die in de maatschappij niet betrouwbaar is, heeft niet veel invloed onder zijn vrienden. Hij

kan aangenaam zijn in den omgang, doch wanneer hij heengaat, wat zegt men dan? U wilt dit soort leven niet leiden. U moet binnenin bouwen. U bent de man, waarop u het meest trotsch moet zijn. U bent te blameeren, wan-

neer u geen krachtig man zijn bouwt. Indien u een sterke figuur bent en u weet het, dan behoeft u niet voor veel te worden verontschuldigd, want er is niet veel, waarvoor u verontschuldigd moet worden.

Tracht u niet te wennen aan de gewoonte van denken, dat men iets voor niets kan krijgen. Weest daarvoor te onafhankelijk; weest te trotsch, tenzij u zoo in nood verkeert, dat u zichzelf niet kunt helpen. Laat geholpen wezen uw laatste middel zijn, en dan zult u zich eveneens nederig gevoelen, wanneer dit moet.

Het is al eeuw en dag zoo, dat

de menschen trachten, iets voor niets te krijgen en het is verschrikkelijk — een toestand, welke ons tehuis en onze vrienden ondermijnt, omdat het hen oneerlijk maakt. Zij willen van een ander krijgen wat ze maar kunnen, onverschillig, hoe weinig ze er voor in de plaats geven. Doet dat niet. Weest eerlijke burgers.

Er is nog iets anders, wat ik wil zeggen en dat is, altijd aan uw verplichtingen te voldoen. Geraakt niet in schulden, als het mogelijk is, er uit te blijven. U ziet menschen op die wijze het leven doorworstelen. Zoodra ze iets gedeeltelijk hebben betaald, komt er iemand, die het hun ontnemt, omdat ze niet in staat zijn, hun schulden te betalen. Geraakt niet in dien toestand. Weest zuinig met het weinige, dat u krijgt, en maakt er het best mogelijke gebruik van.

Ik herinner me, dat ik, toen ik nog een kleine jongen was, eens aan den slootkant zat en mijn mes in den grond gooide. Heeft iemand van u ooit zandhappertje gespeeld? Zoo niet, doe het dan eens. Er wordt een karaktertrek door ontwikkeld, welke de moeite waard is. Welnu, mijn vader kwam langs en vroeg, wat ik deed. Ik zei hem dat ik me aan 't oefenen was voor zandhappertje, zoodat ik over een poosje de anderen zou kunnen verslaan. Hij zeide: „Zal ik eens met je spelen?“ En we speelden en hij liet het me winnen. Daar ben ik zeker van en het speet me, omdat ik niet graag zag, dat hij het stokje er uit moest happen. Ik stak het stokje er in en hij zeide tegen me: „Sla het er in. Flink hard slaan.“ Ik wilde het

(Zie vervolg blz. 378).

De 109de halfjaarlijksche Conferentie

(Vervolg van blz. 371).

speld en wees er op, dat de stad werd gespaard, omdat de woorden van den profeet de menschen tot ernstige bekeering hadden gebracht.

Tijdens het verloop der conferentie genoten de leden het voorrecht, inspireerende woorden van de Algemeene Autoriteiten te hooren. De muziek voor de diensten werd verzorgd door het Tabernakelkoor en de Zingende Moeders.

De aanstelling van Oud. Evans brengt tot den Eersten Raad van Zeventigers een man, rijk aan ervaring en dienstbetoon. Hij is 32 jaar oud, en een der jongst aangestelden om over de raden der Kerk te presideeren. Als redacteur, schrijver en prediker heeft hij op het gebied van onderwijs

en ontwikkeling prijzenswaardig werk verricht en als radio-omroeper en -medewerker is hij wijd en zijd bekend. De laatste acht jaar viel hem de eer te beurt, de wekelijksche uitzendingen van het Tabernakelkoor en -orgel om te roepen. Hij is thans arbeidzaam als toeziend redacteur van *The Improvement Era* en lid van het Algemeen Bestuur der J.M.O.O.V.

Oud. Evans vervulde een zending van drie jaar in Engeland, gedurende welken tijd hij arbeide als assistent-redacteur van de *Millennial Star* en als zendingssecretaris. In 1928 reisde hij met Apostel John A. Widtsoe de verschillende zendingen in Europa af, zulks in zijn ambt als zendingssecretaris.

* * *

Abraham, de liefderijke gastheer

(Vervolg van blz. 370)

wij voor anderen gevoelen als de stoffelijke dingen, welke wij aan hen geven.

En welk een troostrijke gedachte is het te overdenken, dat iedere verrichte liefdedienst, iedere betoonde hoffelijkheid, ieder bewijs van vriendschap, van gastvrijheid, van liefdadigheid, van vriendelijkheid, van liefde en goedheid, welke wij den nooddruftige betoonen, aan den Heere zelf wordt verricht en Hij aanvaardt

het als zoodanig. Niet alleen aanvaardt Hij het, doch Hij openbaart Zich aan ons door Zijn gaven. Onze gasten worden veranderd in hemelsche wezens, gereed om een zegen op ons uit te storten, grooter dan die, waarmede wij hen hebben bedeed. Zooals Abraham door zijn gastvrijheid dien dag God vond op de vlakten van de Mamre, kunnen wij Hem vinden, indien wij waarlijk hen liefhebben, die wij dienen.

* * *

Niets is zulk een bewijs van diepe beschaving dan een voorzichtige behandeling van den onwetende.

— Emerson.

AMSTERDAM

door Perry A. Nelson

DE „BETOOVERING van Amsterdam”, het „boeiende van Amsterdam”, dit zijn de titels van twee artikelen, geschreven door bekende Engelse schrijvers, die Amsterdam hebben bezocht, en het schijnt, alsof inderdaad zij, die het hebben leeren kennen en liefhebben, alsmede het Holland, waarvan Amsterdam het centrum is, als door een sprookje bekoord zijn.

Dit is een van de oudste en bekendste steden der wereld. Het

strijd tachtig jaar duurde. Hier hielden eveneens de troepen van Napoleon onder leiding van een zijner minder roemrijke verwanten, de Hollanders een aantal jaren onderworpen.

Het wekt, gezien zulk een achtergrond, weinig verwondering, dat deze stad van meer dan 800.000 inwoners, den naam heeft ontvangen van een der meest cosmopolitische steden op aarde.

Een wandeling over de drukke Kalverstraat, met haar aantrekkelijke winkels, brengt den vreemdeling in aanraking met verschillende rassen en nationaliteiten - de woelige Hollander komt in aanraking met Franschman, Engelschman, Duitscher, Jood en Amerikaan. Weenige minuten van den Dam, naar welke zijde men zich ook begeeft,

vond zijn oorsprong, zooals vele der bekende steden van Europa, als een kasteel te midden van een dier oude leenbezittingen, ver terug in de donkere eeuwen. Hier hield eens de sterke arm van het Romeinsche leger het machtsevenwicht; hier onderdrukten de scharen wilden onder den Franschen heerscher „Charalamgne” de anders zoo vredelievende landslieden. Hier begon onder hun grooten leider, Willem van Oranje, een godsdienstoorlog, een gevecht voor het recht om te aanbidden, zooals zij wilden, tegen de verschrikkingen en bloeddorstige Spaansche overheersching, welke

vindt men bewijzen van Holland's verleden en heden; van de Jodenbuurt, waar Rembrandt's huis bijna ongewijzigd is blijven staan sinds den grooten schilder stierf, tot aan de vredige „grachten” met hun keurige achttien-eeuwsche heerenhuizen. Het maakt geen verschil, waar men heengaat, ieder deel der stad heeft zijn bijzondere aantrekkelijkheid, zijn bijzondere bekoorlijkheid.

Amsterdam is Holland's hoofdstad en industrie-centrum. Hier bieden cacao-fabrieken, diamantslijperijen, parfumbabrieken, scheepswerven, banken, brouwerijen en de Beurs de zoo talrijke inwoners arbeid.

Men kan zich geen grooter contrast indenken dan hetwelk den vreemdeling gewaar wordt, wanneer hij een dag op Marken heeft doorgebracht en daarna te Amsterdam terugkeert. Hier is alles leven en bedrijvigheid, druk gezemoes van menschen, daar spreekt alles van vredige kalmte en rust, hier strijden het moderne en conservatieve om de eer, daar ademt alles vrede en is men tevreden met hetgeen men bezit.

Tenslotte zien wij Amsterdam

* * *

Ondervinding — onze leermeesteres

(Vervolg van blz. 375)

niet, maar hij wel en daarom deed ik het. Welnu, hij bukte zich en kauwde op het gras en daar had hij het. Je mag dan niet je handen gebruiken. Eindelijk stond hij op met het stokje in zijn mond. Nooit van mijn leven ben ik zoo trotsch op mijn vader geweest. Het leerde me, dat als je het stokje moet vinden, je moet zoeken en zoeken en zoeken.

als het middelpunt van Hollandse kunst, muziek, cultuur en nijverheid, vol historische bijzonderheden, rijk aan lieflijke contrasten, en een plaats, welke geen Europeesche vreemdeling moet overslaan.

De menschen hebben gezegd: „Napels zien en sterven”, maar een beter gezegde is: het onder vinden van de betoovering van Amsterdam beteekent, de stad noode verlaten en er zoo spoedig mogelijk terugkeeren.’

* * *

Toen speelden we opnieuw en ditmaal won hij het, ik bukte en hapte zoo goed ik kon. En toen ik het had, was ik ook zoo trotsch.

Er ligt hierin een wondermooi beginsel. Iedereen moet zandhappen om die les te leeren, en als je moet happen, doe het dan goed.

* * *

ONZE VRAGENHOEK

In „Onze Vragenhoek” van 1 September j.l. werd de volgende vraag gesteld: „Wat is de naam van het onlangs ontdekte manuscript, hetwelk handelt over de vroegere bediening van den doop voor de dooden?”

Als antwoord op die vraag gaven wij als naam van het manuscript op „Epistel? van Kallikrates”. Thans maken wij evenwel onze lezers er op attent, dat dit manuscript, waarvan werd beweerd, dat het werd geschreven

in den tijd van Justin Martyr, 161-189 n. Chr. door bijbelgeleerden als onecht is verklaard. Men heeft bewezen, dat het door een hedendaagsch predikant werd geschreven.

1. Wat is de Heilige Geest ?

Antwoord: De Heilige Geest is een personage van Geest, het derde lid der Godheid, die vertroost en leidt, inspireert en helpt, en wijsheid en verstand mededeelt aan hen, die een verbond met God hebben gesloten.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Oud. v. Essen Oud. Schick

Op 1 November 1938 werden ouderlingen Arie van Essen en Erwin Schick eervol van hun zending ontslagen. Oud. van Essen, die laatstelijk als districtspresident te Groningen is werkzaam geweest, zal naar zijn thuis in Los Angeles, Californië terugkeeren en Oud. Schick, eveneens den laatsten tijd te Groningen werkzaam naar Kaysville, Utah.

Benoemingen en verplaatsingen

Oud. Bert D. Isaac, de laatste negen maanden als zedingssecretaris op het hoofdkantoor werkzaam, is van dit ambt ontheven. Hij zal nu te den Helder als gemeentepresident arbeiden. Oud. H. W. Hoopes werd in zijn plaats aangesteld. De door deze wijziging opengekomen plaats van ass.-secretaris wordt ingenomen door Oud. L. Morgan, laatstelijk te Apeldoorn werkzaam.

Oud. O. Jergensen, voordien gemeentepresident te Dordrecht, is aangesteld als president van het Groningsche district. Oud. W. J. Kolde-wijn vanuit Rotterdam zal hem te Dordrecht opvolgen. Oud. R. C. Larsen werd van Gouda naar Apeldoorn geroepen en Oud. J. O. Petersen van den Helder naar Rotterdam. Oud. H. Mathews en Oud. C. Barton zijn van Arnhem naar Leiden overgeplaatst. De zusters P. Berghout en J. Hart zijn van Leiden naar Utrecht geroepen en Oud. L. W. Brown van Amsterdam naar Gouda.

Utrechtsche conferentie

Op 19 en 20 Nov. a.s. zal de naajaarsconferentie worden gehouden, welke aanvangt op Zaterdag 7 uur voor alle ambtenaren(essen.) Zondags 10.30 v.m. 3 en 7 uur n.m.

Najaarsconferenties

Op 15 en 16 October j.l. werd te Rotterdam de districtsconferentie gehouden, welke door opkomst en rijkheid aan geestelijk voedsel voor allen opbouwning heeft beteekend. Zaterdagavond werd een vergadering gehouden voor ambtenaren(essen), gevolgd door een programma, verzorgd door de Rotterdamsche O.O.V.

Zondag werden twee openbare bijeenkomsten gehouden, alsmede een doopdienst, terwijl de morgen diende als Jeugdwerk- en Zondagschoolconferentie. Zoowel kinderen als volwassenen gaven hierin keurig hun aandeel.

Te Groningen werd de najaarsconferentie gehouden op 22 en 23 October j.l. Vrijdag daaraan voorafgaand werd de Opera „Martha” opgevoerd. Deze opvoering is keurig geslaagd en een bewijs, wat ernstig willen vermag.

Het conferentie-programma werd op dezelfde wijze afgewerkt als te Rotterdam, terwijl eveneens een doopvergadering werd gehouden.

Men hoorde van Pres. F. J. Murdock, zendelingen, lokale broeders en leden der zedingsbesturen.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

WASHINGTON

(A) 2 NOVEMBER

MANHATTAN

(A) 16 NOVEMBER

De Populaire „Presidenten“:

HARDING

(A) 9 NOVEMBER

ROOSEVELT

(A) 23 NOVEMBER

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag, Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68